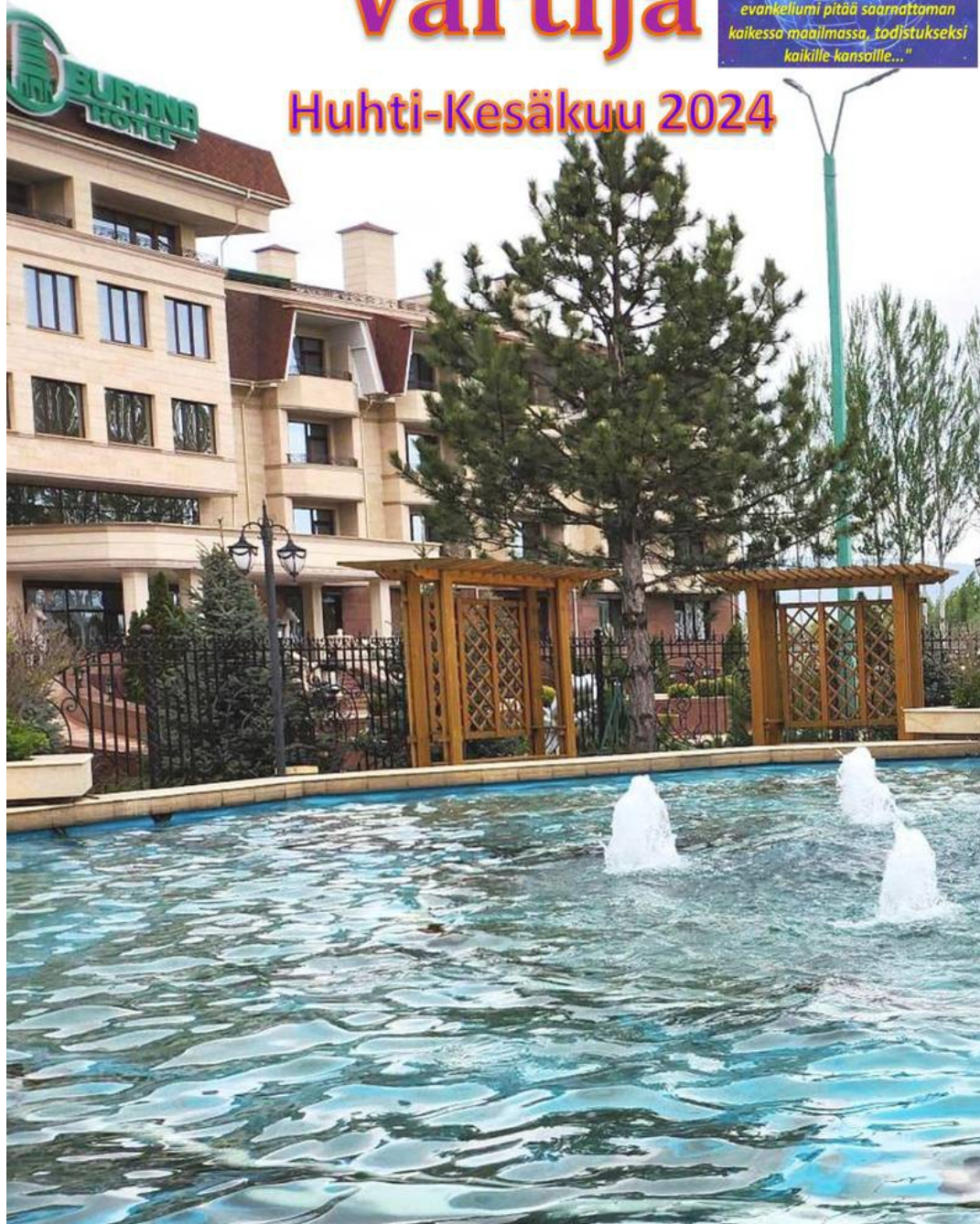

Sapatin Vartija

Huhti-Kesäkuu 2024

Pysykää laissa ja todistuksessa

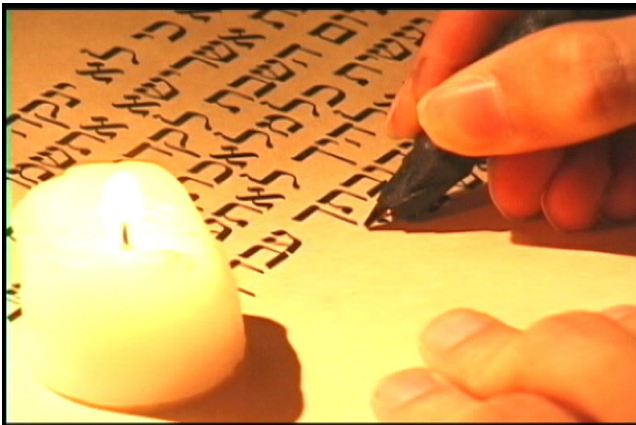
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat, Kirgistanista
Takakansi: Kevätjuhlista Ruotsissa**

Vääriä käsityksiä pyhityksestä

Nyt Jumala koettelee ja tutkii kansaansa. Luonne kehittyy. Enkelit punnitsevat siveellistä arvoa ja merkitsevät uskollisesti muistiin kaikki ihmislasten teot. Jumalan kansaan lukeutuvien joukossa on turmeltuneita sydämiä, mutta heitä tutkitaan ja koetellaan. Se Jumala, joka lukee jokaisen sydämen, paljastaa pimeyden salaiset teot silloin, kun sitä usein vähimmin aavistetaan, jotta saataisiin poistetuiksi totuuden edistymistä estäneet kompastuskivet ja Jumalalla olisi puhdas ja pyhä kansa julistamaan Hänen käskyjään ja säädöksiään.

Pelastuksemme Päämies johtaa kansaansa eteenpäin askel askelelta puhdistuen ja valmistuen sitä muuttamista varten ja jättäen jälkeen ne, jotka tahallaan irtautuvat laumasta, eivätkä halua tulla johdetuiksi, vaan tyytyvät omaan vanhurskauteensa. »Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!» Matt. 6:23. Mikään suurempi viettelys ei voi pettää ihmismieltä kuin se, mikä saa ihmiset mieleltään itseensä tyytyväisiksi ja uskomaan, että he ovat oikeassa tilassa ja valossa, vaikka ovatkin irtautumassa Jumalan kansasta ja vaikka heidän vaalimansa valo onkin pimeyttä ...

Veli J. sai veli K:lta väärän oppiselityksen pyhityksestä, joka selitys on kolmannen enkelin sanoman ulkopuolella ja hävittää rakkauden sanomaa, missä tahansa se omaksutaankin. Minulle näytettiin, että veli K. oli vaarallisella alueella. Hän ei ole kolmannen enkelin yhteydessä. Ennen hän nautti Jumalan siunausta, mutta ei enää, sillä hän ei ole arvostanut eikä vaalinut totuuden valoa, joka on loistanut hänen polulleen. Hän on tuonut mukanaan metodistisen pyhitysteorian ja esittää etusijassa sitä tähdentäen sen erinomaista tärkeyttä. Toisaalta tälle ajalle kuuluvat pyhät totuudet eivät häneltä saa osakseen suurtakaan huomiota. Hän on seurannut omaa valoaan, joka on käynyt yhä pimeämmäksi, loitontunut yhä enemmän totuudesta, kunnes se ei enää paljontakaan vaikuta häneen. Hänen mielensä on joutunut Saatanan valtaan ja hän on suuresti vahingoittanut totuuden asiaa pohjois-Wisconsinissa.

Sen seuraukset

Juuri tämä pyhitysteoria johti sisar G:n kauheaan kiihkoiluun hänen saatuaan sen veli K:lta ja koetettuaan toteuttaa sitä. Veli K. on eksyttänyt ja hämääntynyt monien mielen tällä pyhitysteorialla. Kaikki, jotka omaksuvat sen, menettävät suureksi osaksi mielenkiintonsa ja rakkautensa

kolmannen enkelin sanomaan. Tämä pyhitysnäkemyks on hyvin somalta näyttävä teoria. Se valkaisee puhtoisiksi sieluparat, jotka ovat pimeyden, eksiytyksen ja ylpeyden vallassa. Se saa heidät näyttämään hyviltä ja pyhiltä kristityiltä, vaikka heidän sydämensä on turmeltunut. Se on rauhanrauhan teoria, mikä ei paljasta pahaa eikä nuhtelee ja varoita vääryydestä. Se parantaa Jumalan kansan vamman kepeästi, sanoen: Rauha, rauha, vaikka ei rauhaa ole. Sydämeltään turmeltuneet miehet ja naiset kääriytyvät pyhityksen viittaan, ja heitä pidetään lauman esikuvina, vaikka he ovat Saatanan välikappaleita, joita hän käyttää houkutellakseen ja viekoitellakseen rehellisiä sieluja syrjäpolulle, jotta he eivät tuntisi kolmannen enkelin julistamien vakavien totuuksien voimaa ja tärkeyttä.

Veli K:ta on pidetty esikuvana, vaikka hän on vahingoittanut Jumalan asiaa. Hänen elämänsä ei ole ollut nuhteetonta. Hänen tiensä eivät ole olleet Jumalan pyhän lain eikä Kristuksen tahrattoman elämän mukaisia. Hän ei ole kukistanut turmeltunutta luontoaan, mutta silti hän puhuu paljon pyhityksestä ja siten pettää monta. Huomioni kiinnitettiin hänen suorittamaansa työhön. Hän ei ole johtanut sieluja totuuteen eikä lujittanut heitä kolmannen enkelin sanomaan. Hän esittää pyhitysteorian tavattoman tärkeänä asiana, mutta ei pidä kovinkaan tärkeänä sitä kanavaa, mitä pitkin Jumalan siunaus tulee. »Pyhitä heidät totuudessa; Sinun sanasi on totuus.» Joh. 17:17. Nykyistä totuutta, joka on se kanava, ei arvosteta, vaan se poljetaan maahan. Ihmiset saattavat huutaa: Pyhyys! Pyhyys! Pyhitys! Pyhitys! Pyhittäytyminen! Pyhittäytyminen! Eikä heillä kuitenkaan ole kokemusta siitä, mistä he puhuvat, sen enempiä kuin syntisellä, jonka taipumukset ovat turmeltuneet. Jumala on pian riisuva tämän tunnustuspyhityksen valkaistun viitan, minkä jotkut mieleltään lihalliset ovat kietoneet ylleen peittääkseen sielunsa rujoutta.

Ihmislusten teoista pidetään tarkkaa kirjaa. Korkeimman pyhäältä katseelta ei mitään voida salata. Jotkut vaeltavat täysin Jumalan lain vastaisesti ja sitten he julistavat olevansa Jumalan pyhittyneitä peittääkseen syntisen vaelluksensa. Tämä pyhyiden tunnustus ei ilmene heidän arkielämässään. Se ei pysty jalostamaan heidän mieltään eikä saa heitä karttamaan »kaikenkaltaista pahaa». 1 Tess. 5:22. Meistä on tehty kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten. Mieleltään lihallisten väärä vaellus tuottaa häpeää uskonnolle. He tunnustavat osan totuudesta ja saavat siten vaikutusvaltaa, mutta heillä ei ole mitään yhteyttä niihin, jotka uskovat ja ovat omaksuneet koko totuuden.

Minkälaista on ollut veli K:n vaikutus? Mitkä ovat olleet hänen tekojensa seuraukset? Kuinka monia hän on johtanut ulos ja lujittanut nykyiseen totuuteen? ...

Minulle näytettiin hra L:n tapaus. Hänellä on paljon sanottavaa pyhityksestä, mutta hän on erehtynyt itsestään ja toiset ovat erehtyneet hänestä. Hänen pyhityksensä saattaa kestää sen ajan, minkä hän on kokouksessa, mutta se ei voi kestää koetusta. Raamatun pyhyys puhdistaa elämän, mutta L:n sydän ei ole puhdistunut. Paha asustaa sydämessä ja ilmenee elämässä, ja niin uskonnon viholliset saavat tilaisuuden moittia sapatin viettäjiä. He arvostelevat puuta sen hedelmien perusteella.

»Vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan julki tuomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalle tunnolle Jumalan edessä.» 2 Kor. 4:2.

Monet toimivat aivan päinvastoin kuin edellä olevassa raamatunkohdassa sanotaan. He vaeltavat kavaluudessa ja väärentävät Jumalan Sanaa. He eivät ilmennä totuutta elämässään. He harrastavat erikoisia pyhitysharjoituksia, mutta jättävät Jumalan Sanan taakseen. He rukoilevat pyhitystä, laulavat pyhityksestä ja huutavat pyhitystä. Sydämeltään turmeltuneet ihmiset teeskentelevät viattomuutta ja sanovat olevansa pyhittyneitä, mutta tämä ei mitenkään todista heidän tilaansa oikeaksi. Heidän tekonsa todistavat heistä. Heidän omatuntonsa on paatunut, mutta Jumalan koston päivä tulee ja silloin tulee ilmi, minkälaista kenenkin toiminta on ollut. Ja jokainen on saava tekojensa mukaisen palkan.

Enkeli sanoi L:ää osoittaen: »Mikä sinä olet puhumaan minun käskyistäni ja ottamaan minun liittoni suuhusi? Sinä, joka vihaat kuritusta ja heität minun sanani selkäsi taakse! Jos sinä näet varkaan, niin sinä mielistyt häneen, ja sinä pidät yhtä avionrikkojain kanssa. Sinä päästät suusi puhumaan pahaa, ja sinun kielesi punoo petosta.» Ps. 50:16—19. Jumala hajoittaa ja pudistaa pois nämä hajaannuttavat vaikutukset ja vapauttaa kansansa, jos ne, jotka tunnustavat koko totuuden, tulevat Herran avuksi.

Pyhitys ei kuulu tottelemattomille

Raamatun pyhitys ei vähääkään kuulu niille, jotka heittävät osan totuudesta taakseen. Jumalan Sanassa on annettu riittävästi valoa, niin

ettei kenenkään tarvitse eksyä. Totuus on niin ylevä, että mieleltään kehittyneimmätkin voivat ihailia sitä, ja kuitenkin se on niin yksinkertainen, että nöyrin ja heikoinkin Jumalan lapsi voi käsittää sen ja saada siitä opetusta. Ne, jotka eivät havaitse totuuden kauneutta ja jotka eivät lainkaan pidä kolmannen enkelin sanomaa tärkeänä, ovat vailla puolustusta, sillä totuus on selvä. »Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, Hänen, joka on Jumalan kuva.» 2 Kor. 4:3, 4.

»Pyhitä heidät totuudessa; Sinun sanasi on totuus... Ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa.» Joh. 17:17, 19.

»Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä.» 1 Piet. 1:22.

»Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.» 2 Kor. 7:1.

»Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa.» Fil. 2:12—15.

»Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.» Joh. 15:3.

»Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että Hän sen pyhittäisi, puhdistuen sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä rypynyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.» Ef. 5:25—27.

Tässä on Raamatun pyhitys. Se ei ole pelkkää näytteille asettamista tai ulkonaista. Se on totuuden kanavan kautta vastaanotettua pyhitystä. Se on totuus sydämeen vastaanotettuna ja elämässä käytännöllisesti toteutettuna.

Jeesus oli ihmisenä täydellinen, mutta kuitenkin Hän kasvoi armossa. »Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.» Luuk. 2:52. Täydellisinkin kristitty voi jatkuvasti kasvaa Jumalan tuntemisessa ja rakkaudessa.

»Sentähden, rakkaani, pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, Hänen edessänsä ... Ja kasvakaamme meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänen olkoon kunnia sekä nyt että hamaan iankaikkisuuden päivään.» 2 Piet. 3:14, 18.

Jatkuva kasvu

Pyhitys ei ole hetken, tunnin eikä päivän työ. Se on jatkuvaa kasvua armossa. Emme yhtenäkin päivänä tiedä, miten ankara on seuraavan päivän taistelumme. Saatana elää ja toimii, ja jokapäiväinen tarpeemme on anoa Jumalalta apua ja voimaa vastustaaksemme häntä. Niin kauan kuin Saatana hallitsee, meillä on oma minämme kukistettavana ja helmasyntejä voitettavana, eikä ole olemassa yhtään pysähdyspaikkaa tai kohtaa, mihin tultuamme voisimme sanoa saavuttaneemme päämäärän.

»Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut.» Pii. 3:12.

Kristityn elämä on jatkuvaa eteenpäin kulkua. Jeesus toimii kansansa jalostajana ja puhdistajana; ja kun Hänen kuvansa kuvastuu heissä täydellisesti, he ovat täydelliset ja pyhät sekä valmiit muutettaviksi. Kristittyä vaaditaan suorittamaan suuri työ. Meitä kehoitetaan puhdistautumaan kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa. Tästä näemme, mikä se suuri työ on. Kristityillä on työtä jatkuvasti. Viinipuun jokaisen oksan täytyy imeä elämää ja voimaa rungosta tuottaakseen hedelmää.

Iankaikkisen elämän saavuttaminen vaatii meiltä ponnistuksia. Me voitamme vain pitkän ja kestävä ponnistelun, tiukan kurin ja ankaran taistelun avulla. Mutta jos me kärsivällisesti ja päättävästi, sen Voittajan nimessä, joka saavutti hyväksemme voiton kiusauksen korvessa, voitamme niinkuin Hän voitti, niin saamme iankaikkisen palkan. Ponnistustemme, itsekieltämyksemme ja kestävyyttemme täytyy olla tavoittelemamme päämäärän rajattoman arvon mukaisia.

Saatanan valta

Langennut ihminen on Saatanan laillinen vanki. Kristuksen tehtävänä oli vapauttaa hänet suuren vastustajansa vallasta. Ihminen on luonnostaan taipuvainen noudattamaan Saatanan ehdotuksia, eikä hän saata menestyksellisesti vastustaa niin kauheaa vihollista, ellei Kristus, väkevä Voittaja, asu hänessä ohjaten hänen halujaan ja antaen hänelle voimaa. Jumala yksin voi rajoittaa Saatanan valtaa. Hän kulkee sinne tänne maassa vaeltaen siinä ylös ja alas. Hän ei yhdeksi ainoaksikaan hetkeksi lakkaa vartioimasta, sillä hän pelkää muutoin menettävänsä tilaisuuden tuhota sieluja. Jumalan kansan on tärkeätä ymmärtää tämä voidakseen välttää hänen ansansa.

Saatana valmistelee petoksiaan, jottei Jumalan kansa hänen viimeisessä taistelussaan sitä vastaan ymmärtäisi hänen olevan kysymyksessä. »Eikä ihme; sillä itse Saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.» 2 Kor. 11:14. Joidenkin petettyjen sielujen selittäessä, ettei häntä ole olemassakaan, hän ottaa heidät vangikseen ja toimii laajalti heidän kauttaan. Saatana tietää paremmin kuin Jumalan kansa ylivallan, mikä heillä Kristuksen voimassa voi olla häneen nähden. Kun he nöyrästi anovat apua väkevältä Voittajalta, niin heikoinakin totuuteen uskova voi lujasti Kristukseen turvaten menestyksellisesti torjua Saatanan ja kaiken hänen väkensä. Hän on liian taitava esittääkseen kiusauksensa avoimesti ja selvästi, sillä silloin kristityn uinuva tarmokkuus heräisi ja hän turvaisi voimakkaaseen ja mahtavaan Vapauttajaan. Mutta vihollinen tulee huomaamatta ja toimii valepukuisena jumaliseksi julistautuvien tottelemattomuuden lasten välityksellä.

Saatana koettaa kaikin voimin ahdistaa, kiusata ja eksyttää Jumalan kansaa. Hän, joka uskalsi kohdata Herramme ja kiusata ja herjata Häntä, ja jolla oli valta ottaa Hänet käsivarsilleen ja kantaa Hänet temppelin huipulle ja ylös korkealle vuorelle, kohdistaa valtansa ihmeteltävässä määrässä nykyistä sukupolvea vastaan, joka viisaudeltaan on paljon jäljessä Herrastaan ja miltei täysin tietämätön Saatanan kavaluudesta ja voimasta. Hän vaikuttaa ihmeellisellä tavalla niiden ruumiiseen, jotka luonnostaan ovat taipuvaisia myöntymään hänen houkutuksiinsa. Saatana riemuitsee siitä, että häntä pidetään keksittynä taruolentona. Kun häneen suhtaudutaan kevytmielisesti tai hänet kuvataan lapsellisesti jonkin eläimen muotoiseksi, hän on siitä hyvillään. Häntä pidetään niin vähäisenä, että ihmiset ovat mieleltään täysin valmistumattomia

kohtaamaan hänen viisaasti laadittuja suunnitelmiaan, ja miltei aina hän menestyy hyvin. Jos hänen voimansa ja viekkautensa käsitettäisiin, monet olisivat valmiit vastustamaan häntä menestyksellisesti.

Kaikkien pitäisi ymmärtää, että Saatana oli kerran korkeaarvoinen enkeli. Hänen kapinansa sulki hänet pois taivaasta, mutta ei tuhonnut hänen kykyjään eikä tehnyt häntä eläimeksi. Lankeemuksensa jälkeen hän on kohdistanut mahtavan voimansa taivaan hallitusta vastaan. Hänen taidokkuutensa on lisääntynyt ja hän on oppinut, miten hän menestyksellisimmin voi kiusauksillaan lähestyä ihmislapsia.

Saatanan petos

Saatana on keksinyt pettämiseen soveltuvia valheita. Hän ryhtyi taivaassa sotimaan Jumalan hallituksen perustusta vastaan, ja lankeemuksestaan lähtien hän on jatkanut kapinaansa Jumalan lakia vastaan ja on saanut kristityiksi tunnustautuvien suuren joukon polkemaan jalkoihinsa neljännen käskyn, mikä tuo esiin elävän Jumalan. Hän on repinyt alas kymmenien käskyjen alkuperäisen sapatin ja asettanut sen tilalle yhden viikon työpäivistä.

Suuri perusvalhe, minkä hän esitti Eevalle Eedenissä: »Ette suinkaan kuole» (1 Moos. 3:4), oli ensimmäinen saarna, mitä koskaan on julistettu sielun kuolemattomuudesta. Se saarna lankesi otolliseen maaperään, mutta sen seuraukset olivat hirvittävät. Hän on saanut ihmiset omaksumaan tuon saarnan totuutena, ja saarnaajat julistavat sitä, laulavat siitä ja rukoilevat sen mukaisesti.

Ne valheet, ettei ole olemassa mitään todellista paholaista ja että armonaika jatkuu Kristuksen tulemisen jälkeenkin, ovat nopeasti tulemassa yleisesti suosituiksi. Raamattu julistaa selvästi, että jokaisen ihmisen kohtalo määräytyy ikuisiksi ajaksi Herran tullessa. »Vääryyden tekijä tehkөөn edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkөөn edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittykөөn edelleen. Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kansani antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.» Ilm. 22:11, 12.

Saatana on näitä suosittuja valheita hyväkseen käyttäen kätkeytynyt niiden suojaan. Hän lähestyy petettyjä kuolevaisparkoja nykyaikaisen spiritismin välityksellä, mikä ei mitenkään rajoita lihallista mieltä, vaan käytännössä seurattuna erottaa perheet, synnyttää kateutta ja vihaa ja

päästää valloilleen alhaisimmatkin halut. Maailma ei tähän mennessä tiedä paljoakaan spiritismin turmelevasta vaikutuksesta. Verho nostettiin ja paljon sen kauheasta toiminnasta ilmaistiin minulle. Minulle näytettiin joitakin, jotka ovat päässeet tuntemaan spiritismiä omakohtaisesti. Hyijättyään sen myöhemmin he aivan värisevät muistellessaan, miten lähelle lopullista perikatoa he joutuivat. He olivat menettäneet itsehallintansa, ja Saatana sai heidät tekemään sitä, mitä he inhosivat. Mutta heilläkin on vain heikko käsitys siitä, mitä spiritismi todella on. Saatanan innoittamat sananjulistajat voivat kaunopuheisesti verhota tämän inhottavan hirviön, peittää sen rumuuden ja saada sen näyttämään kauniilta monien silmissä. Mutta se tulee niin suoraan Saatanan majesteetin luota, että hän katsoo oikeudekseen kaikkien niiden hallitsemisen, jotka ovat tekemisissä sen kanssa, sillä he ovat uskaltautuneet kielletylle alueelle ja ovat hyljänneet Tekijänsä suojeluksen.

Jotkut sieluraukat, joita spiritismin opettajien kaunopuheiset sanat ovat viehättäneet ja jotka ovat taipuneet sen vaikutukseen, huomaavat myöhemmin sen kuolettavan luonteen ja hylkäisivät sen ja pakenisivat sitä, mutta eivät voi. Saatana pitää heidät vallassaan eikä halua päästää heitä vapaiksi. Hän tietää, että he ovat hänen niin kauan kuin he ovat hänen erikoisessa valvonnassaan, mutta ettei hän heidän kerran päästyään vapaiksi hänen vallastaan koskaan enää voi saada heitä uskomaan spiritismiin eikä niin välittömästi omaan valvontaansa.

Tällaiset sieluraukat voivat voittaa Saatanan ainoastaan havaitsemalla selvästi eron valheiden ja Raamatun puhtaitten totuuksien välillä. Tunnustamalla totuuden vaatimukset he sijoittuvat alueelle, missä heitä voidaan auttaa. Heidän pitäisi pyytää niitä, jotka ovat saaneet uskonnollista kokemusta ja joilla on uskoa Jumalan lupauksiin, rukoilemaan väkevää Vapauttajaa heidän puolestaan. Taistelu tulee olemaan ankara. Saatana vahvistaa pahoja enkeleitään, jotka ovat pitäneet vallassaan näitä henkilöitä, mutta jos Jumalan pyhät nöyrästi paastoavat ja rukoilevat, niin heidän rukouksensa pääsevät voitolle. Jeesus käskyy pyhien enkeleiden vastustaa Saatanaa, ja hänet työnnetään takaisin ja ahdistetut irroitetaan hänen vallastaan. »Hän sanoi heille: 'Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla.'» Mark. 9:29.

Yleisesti suositut sananjulistajat eivät voi menestyksellisesti torjua spiritismiä. Heillä ei ole mitään, millä suojaisivat laumojaan sen tuhoisalta

vaikutukselta. Suuri osa spiritismin murheellisesta aikaansaannoksesta on tämän ajan saarnaajien syytä, sillä he ovat polkeneet totuuden jalkainsa alle ja pitäneet valheita parempana kuin sitä. Sen saarnan, minkä Saatana julisti Eevalle sielun kuolemattomuudesta: »Ette suinkaan kuole», he ovat toistaneet moneen kertaan saarnatuolista, ja ihmiset vastaanottavat sen puhtaana Raamatun totuutena. Se on spiritismin perustus. Jumalan Sana ei missään opeta, että ihmisen sielu on kuolematon. Kuolemattomuus on ainoastaan Jumalan ominaisuus. »Jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä — Hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen.» 1 Tim. 6:16.

Jumalan Sana, oikein ymmärrettynä ja sovellettuna, on suoja spiritismiä vastaan. Iankaikkisesti palava helvetti, jota saarnataan ihmisille jatkuvasti saarnatuolista, antaa väärän kuvan Jumalan hyvántahtoisesta luonteesta. Se esittää Hänet maailmankaikkeuden pahimmaksi hirmuvaltiaaksi. Tämä laajalti levinnyt oppi on johtanut tuhannet universalismiin, epäuskoon ja jumalkielteisyyteen. Jumalan Sana on selvä. Se on yhtenäinen totuuden ketju ja hyvä ankkuri niille, jotka tahtovat ottaa sen vastaan, vaikka heidän pitäisi uhrata mieluisat valheensa. Se pelastaa heidät tämän vaarallisen ajan kauheista eksytyksistä. Saatana on saanut eri seurakuntien saarnaajat pysymään itsepintaisesti suosituissa erheissään, samoin kuin hän sai juutalaiset sokeasti noudattamaan uhrejaan ja ristiinnaulitsemaan Kristuksen. Valon ja totuuden hylkääminen saattaa ihmiset Saatanan ja hänen petoksensa valtaan. Mitä suuremman valon he hylkäävät, sitä suurempi eksytyksen ja pimeyden voima saa heidät valtaansa.

Minulle näytettiin, että Jumalan todellinen kansa on maan suola ja maailman valo. Jumala vaatii heitä edistymään jatkuvasti totuuden tuntemisessa ja pyhyiden tiellä. Näin he ymmärtävät Saatanan tulemisen ja saattavat Jeesuksen voimassa vastustaa häntä. Saatana kutsuu avukseen enkelilegioonansa estääkseen yhdenkin sielun etenemistä ja jos mahdollista riistääkseen hänet Kristuksen kädestä.

Taistelu sieluista

Näin pahojen enkeleiden tavoittelevan sieluja ja Jumalan enkelien vastustavan heitä. Taistelu oli ankara. Pahat enkelit saastuttivat ilmakehän myrkyllisellä vaikutuksellaan ja kerääntyivät näiden sielujen ympärille

turruttaakseen heidän aistinsa. Pyhät enkelit tarkkailivat ja odottivat huolekkaasti ajaakseen loitolle Saatanan joukon. Mutta hyvät enkelit eivät saa hallita ihmisten mieltä vastoin heidän tahtoaan. Jos he antavat perään viholliselle, eivätkä mitenkään yritä vastustaa häntä, silloin Jumalan enkelit eivät voi tehdä paljon muuta kuin hillitä Saatanan joukkoa suorittamasta tuhotyötään, kunnes vaarassa oleville annetaan lisävaloa saamaan heidät jalkeille ja anomaan apua taivaasta. Jeesus ei käske pyhiä enkeleitä vapauttamaan niitä, jotka eivät yhtään yritä auttaa itseään.

Jos Saatana näkee, että hän on vaarassa menettää yhdenkin sielun, niin hän tekee kaiken voitavansa pitääkseen tämän sielun hallussaan. Ja kun yksilö havaitsee vaaransa ja hädässään palavasti anoo Jeesukselta voimaa, niin Saatana pelkää menettävänsä uhrinsa ja pyytää enkeleiltään lisää vahvistusta piirittääkseen sieluraukan ja muodostaakseen hänen ympärilleen pimeyden muurin, jotta taivaan valo ei pääsisi tunkeutumaan hänen luokseen. Mutta jos vaarassa oleva avuttomuudessaan jatkuvasti turvautuu Kristuksen veren ansioon, niin Vapahtajamme kuuntelee harrasta uskon rukousta ja lähettää väkeviä henkilöitä vapauttamaan hänet.

Saatana ei kestä sitä, että käännytään hänen voimakkaan kilpailijansa puoleen, sillä hän pelkää vavisten tämän voimaa ja majesteettiutta. Palavan rukouksen ääni vapisuttaa koko Saatanan joukkoa. Jatkuvasti hän kehoittaa pahoja enkelilegiooniaan täyttämään hänen tehtävänsä. Ja kun kaikkivoivat, taivaan varusteisiin pukeutuneet enkelit tulevat nääntyvän, vainotun sielun avuksi, niin Saatana ja hänen väkensä peräänntyvät tietäen hävinneensä taistelun. Saatanan auliit alamaiset ovat uskollisia ja toimivat yhdessä pyrkien samaan päämäärään. Ja vaikka he vihaavat toinen toistaan ja sotivat keskenään, niin kuitenkin he käyttävät jokaisen tilaisuuden edistääkseen yhteistä asiaansa. Mutta taivaan ja maan suuri Päällikkö on rajoittanut Saatanan vallan.

Kokemukseni on ollut ainutlaatuinen ja vuosikausia olen kärsinyt erikoisista mielenkoetuksista. Jumalan kansan tila ja yhteyteni Jumalan työhön ovat usein säilyttäneet kannettavakseni sellaisen murheen ja masennuksen taakan, mitä ei voida kuvailla. Vuosikaudet olen pitänyt hautaa suloisena lepopaikkana. Viime näyssäni kysyin enkeliseuralaiseltani, miksi minun sallittiin kärsiä sellaista mielenahdistusta ja joutua niin usein Saatanan taistelualueelle. Pyysin hartaasti, että jos minun kerran täytyy niin kiinteästi olla totuuden asian

yhteydessä, minut päästettäisiin näistä ankarista koetuksista. Jumalan enkelit ovat voimakkaita ja väkeviä, ja siksi pyysin, että minua suojattaisiin.

Silloin esitettiin minulle elämämme aikaisemmat vaiheet. Minulle näytettiin, että Saatana oli eri tavoin koettanut tuhota käyttökelpoisuutemme. Monet kerrat hän oli laatinut suunnitelmansa poistaakseen meidät Jumalan työstä, eri keinoja ja eri välikappaleita käyttäen hän oli koettanut toteuttaa aikeensa, mutta pyhien enkelien toimesta hän oli kärsinyt tappion. Näin, että matkatessamme paikasta toiseen hän oli usein sijoittanut pahoja enkeleitä polullemme aiheuttamaan onnettomuuksia, mitkä tuhoaisivat meidät, mutta paikalle lähetettiin pyhiä enkeleitä vapauttamaan meidät. Lukuisat onnettomuudet ovat saattaneet mieheni ja minut suureen vaaraan, ja hengissä säilymisemme on ollut ihmeellistä. Näin, että olimme olleet Saatanan hyökkäysten erikoisina kohteina sen harrastuksen ja yhteyden vuoksi, mikä meillä on ollut Jumalan työhön. Nähdessäni, miten suuresti Jumala huolehtii joka hetki niistä, jotka rakastavat ja pelkäävät Häntä, sain uutta uskoa ja luottamusta Jumalaan ja tunsin tulleen nuhdelluksi uskon puutteestani.

Käyttämällä yliluonnollista voimaa tehdessään käärmeen välikappaleekseen Saatana sai Aadamin ja Eevan lankeamaan paratiisissa. Ennen ajan loppua hän suorittaa vielä suurempia ihmeitä. Niin pitkälle kuin hänen voimansa ulottuu, hän aikaansaa todellisia ihmeitä. Raamattu sanoo: »Ja se villitsee maan päällä asuvaliset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä» (Ilm. 13:14), eikä vain niillä, joita hän on tekevinään. Tässä raamatunkohdassa kerrotaan enemmästä kuin pelkästä petkutuksesta. Mutta on olemassa raja, jota Saatana ei voi ylittää, ja tällöin hän turvautuu petokseen ja jäljittelee sellaisia tekoja, mitä hänellä ei ole valtaa todella suorittaa. Viimeisinä päivinä hän ilmestyy sillä tavoin, että saa ihmiset uskomaan hänen olevan Kristus, joka on tullut toisen kerran maailmaan. Hän todella muuttaa itsensä valon enkeliksi. Mutta vaikka hän ulkonäöltään on joka suhteessa täysin Kristuksen näköinen, se ei petä ketään muuta kuin niitä, jotka faaraon tavoin koettavat vastustaa totuutta. — 1889, osa V, s. 698.

Ta. I, 100-112

Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee. Jaak. 4:7.

”Et sinä ole valhetellut ihmisille, vaan Jumalalle.”

Apt 5:4

Reheliisyys ja uskollisuus on niitä tärkeimpiä ominaisuuksia uskonelamässämme. Alkuseurakunnassa apostolien aikana näemme, miten kävi Ananian ja Safiiran kanssa, kun he sopivat keskenään valehdella, mutta seurauksena oli, että he menettivät sekä ajallisen että ikuisen elämän. Heidän tapauksensa on esimerkki kaikille uskoville miten tärkeää on olla rehellinen ja uskollinen Jumalalle ja seurakunnalle.

Joosua

”Mutta jos pidätte pahana palvella Herraa, niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella, niitäkö jumalia, joita teidän isänne palvelivat tuolla puolella virran, vai amorilaisten jumalia, niiden, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa.” Joos. 24:15.

Jumala on antanut ihmisille vapauden valita ketä he haluavat palvella. Joosua esitti tämän asian kansalle ja kehotti heitä tekemään vapaan valinnan. Omasta puolestaan hän sanoi: ”...minä ja minun perheeni palvelemme Herraa.”

Me ihaillemme Jumalan lasten uskollisuutta ja heidän hyvää isimerkkiään elämässä. Joosua oli yksi niistä. Hänen aikanaan oli yksi sotilas - Aakan nimeltä, joka uskalsi olla epärehellinen palveluksessa ja tiedämme miten kävi hänen kanssaan? Hän menetti ajallisen ja ikuisen elämän.

Kun olemme tehneet liiton Jeesuksen kanssa kasteen kautta, se tarkoittaa, että olemme luvaneet palvella Häntä uskollisesti.

Ruut

Noomi jai leskeeksi moaabin maassa ja jonkun ajan kuluttua myös hänen miniänsä jäivät leskiksi. Tuli sen vaihe, kun Noomi päätti tulla takaisin kotimaahansa ja hän neuvoi molempia miniöitönsä menemään takaisin sukujensa luokse. Orpana otti jäähyväiset ja lähti, mutta Ruut ei tahtonut jättää anoppiansa. (Ruut 1:14) Hänen päätöksensä oli lujaa: ”Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jätät, sinne

minäkin jään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani. Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät." Ruut 1:16, 17

Me iloitsimme lukea Ruutista, joka oli lähtöisin pakanakansasta ja kääntyi oikeaan uskontoon ja Jumalan puoleen. Niin hän sai suuria siunauksia, yhdistyessään Jumalan kansaan silloin ja hänen kauttaan myöhemmin tuli Maria, jonka kautta syntyi meidän Vapahtajamme. Pelastuksemme ehto on olla Jumalalle uskollinen elämämme loppuun asti.

Jumala koettele uskollisuutemme

Kun tutkimme Jumalan sanaa huomaamme, että kaikkien Raamatun sankareiden usko oli koeteltu äärimmilleen. Kukaan ei koettelematta pääse taivaaseen!

Aabraham oli koeteltu monta kertaa. Joosefin uskollisuus oli hyvin ankarasti koeteltu ja hän kesti ja voitti. Sen vuoksi hän sai mahtavia siunauksia Egyptin maassa.

Danielin ja hänen ystäviensä uskollisuus koeteltiin myös hyvin vakavasti Babylonissa ja heidän kauttaan Jumalan nimi kirkastui silloin koko valtakunnassa.

Raamattu ilmoittaa meille myös muutamien henkilöiden uskottomuudesta, että voisimme oppia heidän virheistään. Bileam ei kestänyt koetusta ja menetti elämänsä. Juudas myös ei halunut vastustaa rahanhimoa ja menetti elämänsä. Kaikki muut, jotka yrittivät palvella kahta herraa, menettivät tilaisuutensa pelastua.

Mitä Jumala sanoo profeetta Malakian kautta?

"Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te sanotte: "Missä asiassa me sinulta riistämme?" Kymmenyksissä ja antimissa. Te olette kirouksella kirottut, kun te, koko kansa, riistätte minulta. Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti. Mal 3:8-10.

Varmasti kukaan meistä ei halua riistä Jumalalta, mutta ellemme maksa täysiä kymmenyksiä ja uhrilahjoja, silloin me riistämme Häneltä! Jumala

sanoo: ”...koetelkaa minua, totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti.”

Tässä asiassa monet ovat koettaneet Jumalaa ja saivat suuria siunauksia ja toisen päin, ne jotka olivat epäuskollisia menettävät paljon.

Herramme Jeesus sanoi: ”Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä.” Luk 16:10

Ehkä joku ajattele: ”minulla on niin pienet tulot, jos annan kymmenykset ja lahjat, minulle jää hyvin vähän”, mutta Juusus sanoo: ”Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen...” Haluammeko koetella Jumalaa?

Jumala lähetti Eliaan lesken luokse, että hän elättäisi profeettaa, kun Isralissa oli kuivuus. Lesken usko koeteltiin kovasti, kun Elias pyysi, että hän laittaisi ensin hänelle palasen leipää. Tämä nainen täytti profeetan toivomuksen ja jauho ja öljy eivät loppuneet siihen asti, kun sade tuli. ”Jauhhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä puuttunut astiasta, sen Herran sanan mukaan, jonka hän oli Elian kautta puhunut.” 1 Kun. 17:16

Jumala antoi erikoisia siunauksia tähän kotiin. Myöhemmin lesken poika kuoli, mutta Elias herätti häntä kuolemasta ja nainen uskoi Jumalaan ja että Elias on Hänen profeettansa.

Me lähestymme maailman loppua, kun moniin paikoin tulee nälänhätä. Meidän usko ja uskollisuus jälleen koetellaan ankarasti. Pysymmeko uskollisina Jumalalle, kun tulee määräys, ettemme saa ostaa emmekä myydä, ellemmme ota pedon merkkiä? (Ilm. 13:16, 17)

Ainoastaan ne pysyvät uskollisia Herralle, jotka palvelevat uskollisesti Häntä tänä päivänä. Herra meitä auttakoon, että olisimme uskollisia Hänelle elämämme loppuun asti. Aamen.

Vladimir Marinov

”Kun Jumalan laki hylätään, ankarat koetukset seulovat seurakuntaa, ja useammat kuin nyt uskommekaan, antautuvat viettelevien henkien ja pahalaisen oppien valtaan. Ahdingon alkaessa monet eivät vahvistukaan uskossaan, vaan käy ilmi, etteivät he olleetkaan todellisen Viinipuun oksia....” Maranata 30

Niin tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi

(5. Moos. 4: 39)

Israel oli kohtaamassa huippuhetkensä sen antiikin historiassa; se oli saapumassa luvattuun maahan. Takana oli 40 vuoden eramaavaellus ja vuosisatojen Egyptin alaisuudessa oleminen. Kaikkien sydämet ikävoivat omaan kotiin ja rauhaan, joka oli luvattu Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, jossa "maito ja hunaja virtasivat", siunauksien maahan, joka oli oleva Israelin palkinto.

Mutta kaikki eivät voineet astua tähän maahan. Kokonainen sukupolvi tuhoutui erämaahan sen uskottomuuden vuoksi. "Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niin kuin heillekin; mutta heidän kuulemansa ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulisivat." Hebr. 4: 2.

Vieläpä Mooses, Jumalan ystävä, ainoa, joka on puhunut kasvoista kasvoihin Herran kanssa, ei saanut saapua Kaanaaseen. Hän kykeni jättämään Egyptin, ylittämään Punaisen meren ja johdattamaan kansaa pitkän ajan erämaan läpi aina luvattun maan rajoille saakka, jota hän voi katsella Pisgan vuorelta. Kun hän oli Jordanian itäisessä osassa, hän kirjoitti 5. Moos. 4: 39: "niin tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta jumalaa ole." 5. Moos. 4: 39. Tämä sanoma koskettaa meitä erityisellä tavalla, koska Jumalan kansana lopun aikana me olemme iankaikkisen kodin porteilla: taivaallisen Kaanaan porteilla.

Niin tiedä siis ja paina se sydämeesi

Ensimmäinen asia, jota Herra toivoo, on, että hänen lopun ajan kansansa omaisi tietouden totuudesta. Nimenomaan, koska "vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin". (Matt. 24: 24). Herra tarvitsee kansan, joka pysyy lujana ja on kuin valo pimeydessä valaisten tietä taivasta kohden.

"Uskottomuus ja luopumus ovat ominaisia ajallemme, ja ajan henki on kaikesta väitetyistä totuuden tuntemukseen perustuvasta valistuneisuudesta huolimatta mitä sokeinta omahyväistä arvelua.

Inhimillisiä teorioita ylistetaan ja korotetaan Jumalan ja hänen lakinsa tilalle. Saatana houkuttelee ihmisiä tottelemattomuuteen ja lupaa heidän löytävän siitä vapauden, joka tekee heidät jumalten kaltaisiksi. Jumalan selvää sanaa vastustetaan ja inhimillistä viisautta korotetaan epäjumalanpalveluksen tavoin jumalallisen ilmoituksen yläpuolelle. Omaksuttuaan maailmallisia tapoja ja vaikutteita ihmiset ovat mieleltään niin pimentyneet ja hammentyneet, että nättävät tyystin menettäneen kykynsä erottaa kykynsä erottaa toisistaan valon ja pimeyden, totuuden ja valheen. He ovat loitonneet niin kauas oikealta tieltä, että pitävät muutamien niin kutsuttujen filosofien mielipiteitä luotettavimpana kuin Raamatun totuuksia." PK. s. 123- 124.

Maaailman ja langenneiden kirkkokuntien vaikutus tuntuu riveissamme enemmän ja enemmän. Vihollinen käyttää kaikki voimansa tuhotakseen yhteyden perheessämme ja seurakunnassamme. Se yrittää käyttäen vääriä oppeja ja kompromissia totuuden kanssa sekoittaakseen selvän eron, mikä on pyhän ja epäpyhän, hyvän ja pahan, valon ja pimeyden välillä.

Ainoastaan silloin, jos me saamme Pyhän Hengen kasteen, voimme olla suojattuna vääryydeltä. Ainoastaan pitämällä päivittäin yhteyttä Jumalan kanssa ja syvällisesti tutkimalla hänen Sanaansa voimme pysyttätää selkeässä hengellisessä valossa ja olla kykeneviä näyttämään tietä muille. Juuri meidän päivinämme Jumala toivoo, että hänen kansansa tekee vakavia päätöksiä ja pysyttäytyy vankasti vain totuudessa. Jokainen uskon päätöksemme täytyy olla syvästi perustuneena Jumalan Sanaan. Kaiken viisauden lähde tarjoaa meille: "Poikani, jos sinä otat minun sanani varteen ja kätket mieleesi minun käskyni, niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon - niin, jos kutsut ymmärrystä ja aaneesi huudat taitoa, jos haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja loydät Jumalan tuntemisen." Snl. 2: 1-5.

Mooses sanoi: 'Tiedä... tunne sydämesi.' Tämä tietäminen ei saa olla vain älyllistä, vaan sen on oltava osa elämäämme. Ei riitä, että olemme samaa mieltä totuuden teorian kanssa, tunnustamme uskomme Kristukseen ja olemme rekisteroityneet seurakunnan kirjoihin. "Ja joka pitää hanen kaskynsa, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on antanut meille." 1. Joh. 3: 24.

"Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen

käskynsä." 1. Joh. 2: 3.

Tämä on takuu todellisesta kääntymyksestä. "Tämä on aito todiste kääntymyksestä. Mikä tahansa meidän asemamme onkin, se ei ole mitään, ellei Kristus ilmene vanhurskauden teoissa." COL. s. 129.

"Jumalan työ nykypäivän maailmassa kaippaa eläviä raamatullisen totuuden edustajia." AT. s. 122.

Haluatko myös sinä elää tässä kokemuksessa? Tunnetko janoa ja nälkää tietoisuudesta Jumalaan? Jumala on rakkaus ja hän antaa tämän kokemuksen jokaiselle, joka tulee hänen luokseen. "Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan." Matt. 7: 7. Vaikka äiti voi unohtaa lapsensa, Vapahtaja ei koskaan unohda omiaan. Hän on meidän suojaajamme, turvapaikkamme, voimamme, tuomarimme, meidän Ylin Pappimme, Karitsa, joka uhrattiin syntiemme vuoksi.

Hän on valmistanut meille asumuksen taivaallisessa Jerusalemissa, jossa tulemme elämään yhdessä iankaikkisesti. Luota haneen ja tuo hänelle huolesi ja heikkoutesi rukouksessa.

Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta jumalaa ole

Mooses paljastaa toisen seikan ja julistaa: "Niin tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta Jumalaa ole." Hän selittää, että Jumala ei ole ainoastaan taivaassa, vaan myös maan päällä. Psalmista riemuitsee: "Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme sinua; lähellä on sinun nimesi, sinun ihmeitasi kerrotaan." Ps. 72:2. Jeremia varoitti: "Saattaako joku niin piiloon piiloutua, etten mina häntä näe? sanoo Herra. Enkö mina täytä taivasta ja maata? sanoo Herra." Jer. 23: 24.

Jos ajattelempa, että Jumala on maan päällä, me kunnioitamme hänen auktoriteettiaan ja olemme tottelevaisia hänelle. Jeesus ei sanonut mitään turhaan rukouksessaan: "tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa;" Matt. 6:10. Mutta epajumalan palveluksen vaara on odottamassa Jumalan kansaa joka hetki. Muiden kansojen vaikutus oli kiusaus vanhan israelilaisten sydämessä. Usein Jumalan oli kutsuttava uskonpuhdistus säilyttääkseen uskon puhtauden ja todellisen Jumalan tuntemuksen. Siitä huolimatta israelilaiset aina kääntyivät sivuun suoralta tieltä. Mikä on meidän

tilanteemme nykypäivinä? Ensimmäinen enkeli Ilmestyskirjan 14:7: ssa kutsuu suurella äänellä: "Peljätäkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia..."

Yksi ihmisen suosikki epajumalia on kaikkina aikoina ollut oma itsensä. Itsekeskeisyys on niin syvysti juurtunut meidän luontoomme, että me emme käytännössä ilmaise mitään ajatusta, sanaa tai toivetta, jossa ei olisi meidän omien kiinnostuskohteiden leima. Tietoisesti ja tiedostamatta oma itsemme määrää sydäntämme ja sen kunnianhimo ryöstää Jeesukselta sen paikan, jonka hän toivoo saavansa pitää sydämessämme. Oma minä oli se, mikä johti täydellisen enkelin, Lusiferin, kapinaan.

"Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan... minä teen itseni Korkeimman vertaiseksi." Jes. 14: 13, 14.

"Tämä mahtava enkeli alkoi pitää omanaan kaikkea kirkkauttaan, joka kuitenkin oli lähtöisin Jumalasta. Vaikka hänellä olikin muuta taivaan joukkoa ylempi kunnia-asema, hän ei tyytynyt siihen, vaan alkoi havitella sitä kunnioitusta, joka kuului yksin Luojalalle. Sen sijaan, että olisi pyrkinyt suuntaamaan kaikkien luotujen rakkauden ja kuuliaisuuden ennen muita Jumalaan, hän koetti voittaa itselleen heidän palveluksensa ja uskollisuutensa." PP. s. 13-14.

Jatkuva oman itsemme tyydyttäminen johtaa luonteemme yhä syvemmälle vääristyneisyyteen. Turhamaisuus, ahneus, ylpeys, kateus, mustasukkaisuus, raakuus, ja monet muut seikat ovat tämän saatanallisen voiman hedelmiä. Monet ihmiset, jotka ovat antaneet ahneuden tunteidensa johtaa itseään tarpeeksi kauan, altistuvat masennukseen ja psyykkisiin hairiutiloihin. "Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Jos joku tahtoo minun perassani kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua." Matt. 16: 24.

Monet ovat ne keinot, joilla pahuudentekija harhauttaa uskovia. Joillekin aineelliset seikat, kuten talo, auto, muoti tai huvitukset, ovat kiusaus. Erityisen vaarallista meille kristityille ja adventistien uskonpuhdistajiksi tunnustautuneille on niin sanottu "uskonnollinen minä". Meidän syntiselle luonnollemme on kiusaus piilottaa itsemme uskonnollisten seremoniallisten palvelusten tai lukuisien hyvien töiden taakse, olla jonkinlaisen hurskauden täyttämä, mikä ei kuitenkaan johda meitä voittamaan syntiä, vaan etsii omaa kunniaa ja kirkkautta. Se, jolla on sellainen henki, joka näkee kaikki muut syyllisinä ja pitää vain itseään hurskaana, omaa asenteen, joka on taas toisenlainen epajumalan palveluksen muoto.

Ei ole toivoa tulla paremmaksi tai kehittää omaa itseämme. Jumala antaa ainoan ratkaisun: oma minämme täytyy kuolla ja uuden luomuksen syntyä. "Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isan kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman." Room. 6: 3, 4.

Kun Kristus oli ristiinnaulittu ja kuollut, roomalaiset sotilaat tulivat toteamaan, onko hän vielä elossa. "Mutta, kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan, vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihaalla hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä. Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte." Joh. 19:33-35. Apostoli Paavali käyttää Vapahtajamme kuolemaa kuvaamaan meidän vanhan ihmistemme kuolemaa. Terävä keihas puhkaisi hänen kylkensä, mutta hän ei tuntenut mitään. Vain vesi ja veri antoivat todistuksen symbolisoiden anteeksiannon puhdistusta ja hänen uhrinsa todellisuutta.

Olisi mielenkiintoista nähdä, mitä tapahtuisi, jos joku yrittäisi satuttaa omaa minäämme sanoilla ja teoilla yhtä terävästi kuin keihas. Vuotaisiko veri ja vesi todisteena oman minämme kuolemasta vai rumat ja aggressiiviset vastaukset, jotka todistavat, että oma minä on vielä elossa ja hallitsee sydantämme ja kaytostämme?

Ne, jotka palvelivat Moolokia, uhrasivat lapsiaan tämän jumalan polttavissa kuparisissa kasissa. Totta kai tulemme vihaisiksi ja sanomme: miten tämä on mahdollista? Mutta eiko ole mahdollista, että me myös uhraamme uskon veljiämme itsekkyyden, ahneuden tai kunnianhimon tulesa? Kuinka monta pettynyttä ja satutettua sielua ei ole seurakunnan yhteydessä enää johtuen pahasta esimerkistä, jonka he ovat nähneet meissä? Erottautuminen ja kapina ovat luonnollisia seurauksia oman itsensä korottamisesta.

Apostoli Paavali kertoo kokemuksestaan: "Minä kuolen päivittäin." 1. Kor. 15:31. "Ja mina elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minka nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni." Gal. 2:20. Eiko ole ihmeellista, että meillä on Vapahtaja, joka voi asettaa meidät vapaiksi oman minämme tyranniasta? Jeesus Kristus, "joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi"

(1. Kor. 1:30), tuo taivaallisen rauhan sydämeemme. Han parantaa haavamme. Han karkottaa sinun pahastumisesi ja katkeruutesi. Etkö halua olla uusi luomus? "Anokaa, niin teille annetaan, etsikää, niin te löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan." Matt. 7:7. Rakkaus rahaan ja rikkauteen ei ole muuta kuin vaarallista epajumalan palvelusta. "Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa." Matt. 6:24.

Apostoli Paavali varoittaa ystäväänsä ja opetuslastaan Timoteusta: "Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista..." 1. Tim. 6:9-11.

Juudas Iskariot, yksi kahdestatoista apostolista, kavalsi Opettajansa, koska hän oli antanut osan sydäimestään ahneudelle. Bileam, Jumalan profeetta, ei kyennyt voittamaan tilapaisen rikkauden kiusausta, jota hänelle tarjottiin. Hänen ymmärryksensä oli niin pimentynyt, että ei edes se seikka, että hänen aasinsa puhui saanut häntä menemään itseensä.

Lopulta hän piti parempana sitä, mikä oli väliaikaista kuolemattoman Jumalan rikkauden rinnalla. Ahneus on sairaus, joka kay niin rikkaan kuin koyhankin kimppuun. Jeesuksen kolmas kiusaus eramaassa koetteli hanta juuri tassa asiassa. Lunastajamme, joka antoi elämänsä meidän vuoksemme, haluaa, että jokaisella Jumalan lapsella on riittävästi varallisuutta, ei ainoastaan häntä itseään ja hänen perhettään varten, vaan myös auttaakseen toisia. Jumalan omaisuutena meillä on tämä etuoikeus. Me voimme luottaa lupaukseen: "Tuokaa taydet kymmenykset varastuhuoneeseen, etta minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti. Ja mina karkotan nuhtelullani teiltä syöjäsirkat turmelemasta teidän maanne hedelmaa, eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla ole hedelmaton, sanoo Herra Sebaot." Mal. 3:10-11. Kuka voi olla rikas ilman, että mammona ottaa hänen sydämensä? Vain Pyhan Hengen avulla ja päivittäisellä alistumisella voimme olla kykeneviä voittamaan tämän kovan kokeen.

Herra tarjoaa meille paljon arvokkaamman rikkauden: "Vaan kootkaa

itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta." Matt. 6: 20.

Haluatko saada palkkion tuhoutumattomasta aarteesta? Haluatko Herran ottavan sydämesi omistukseensa vapauttavan sinut ahneudesta?

"Anokaa, niin teille annetaan, etsikää, niin te löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan." Matt. 7: 7.

Mooses muisti, että "Herra on Jumala, eikä muuta jumalaa ole kuin hän". 5. Moos. 4:35.

Apostoli Paavali julistaa, että jotkut ovat valinneet vatsansa jumalakseen: "Heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän hapeansa, ja maallisiin on heidän mielensä." Fil 3: 19.

Ensimmäinen koe, jonka Vapahtajamme oli voitettava, ennen kuin hän aloitti lähetystehtävänsä ihmisenä, liittyi ruokahaluun. "Kristukselle samoin kuin synnittomille esivanhemmillemme Eedenissa oli ruokahalu ensimmäisen suuren kiusauksen perustana. Lunastustyö oli alettava juuri siitä, missä turmio oli alkanut. Kuten Aadamin lankeemus koski ruokahalun tyydyttämistä, niin Kristuksen täytyi voittaa hillitsemällä ruokahalunsa." AT. s. 98.

Kuuluisa filosofi ja italialainen runoilija Leopardi (1798-1837) omasi intohimon jäätelöön, jota lähellä hänen kotiaan sijaitseva ravintola valmisti. Tämä intohimo kehittyi sellaisella tavalla, että joka päivä hän söi kilokaupalla jäätelöä. Muutamien vuosien kuluttua hänen lääkärinsä sanoi hanelle: "Herra Leopardi, teidän täytyy luopua jäätelön syömisestä, koska te olette vakavasti sairas. Ellette tee näin, teidän maksanne tuhoutuu." Leopardin vastaus oli: "Pidän parempana kuolemaa kuin tästä nautinnosta luopumista." Tämän miehen tapaus ei ole ainoa ihmiskunnan historiassa.

Myös Israelin oli taisteltava epajumalia vastaan erämaavaelluksensa aikana. Monet ihmiset, jotka eivät kykene antamaan toiveidensa olla määräävässä asemassa itsessään, kapinoivat tai etsivät tekosyitä. "Jokainen tosi kristitty haluaa kontrolloida ruokahalujaan ja himojaan. Ellei hän ole vapaa sidoksesta ruokahaluun, hän ei voi olla todellinen, kuuliainen Kristuksen palvelija. Ruokahalun ja himojen helliminen heikentää totuuden vaikutusta sydämessä." CDF. s. 427.

"Minulle näytettiin, että terveysuudistus on osa kolmannen enkelin sanomaa ja on juuri yhtä läheisessä yhteydessä siihen kuin käsivarsi ja käsi on ihmisen ruumiiseen. Minä näin, että meidän kansana täytyy tehdä

edistysaskel tässä suuressa työssä. Saarnaajien ja kansan täytyy toimia yhteishengessä. Jumalan kansa ei ole valmistautunut kolmannen enkelin suureen huutoon. Heidän täytyy tehdä työ itsensä kanssa, jota heidän ei pidä jättää Jumalan tehtäväksi.

Hän on jättänyt tämän työn heidän tehtäväksi. Se on yksilön työ; toinen ei voi tehdä sitä toisen puolesta. "Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa." CDF. s. 32.

"Kieltäytyköön seurakuntiemme jäsenet jokaisesta itsekkäasta halusta. Jokainen teehen, kahviin ja lihaan kulutettu penni on pahempi kuin niiden tuhlaaminen; sillä nämä aineet estävät ruumiillisten, henkisten ja hengellisten voimien parhaan kehittymisen." CDF. s. 402.

Kun Jumala ottaa ohjaukseensa meidän sydämemme, hän haluaa myös hallita ruokahaluamme, omaa minäämme ja ahneutta. Vapahtajamme rakkaus johtaa meidät tottelemaan häntä ilolla. Rakastammeko Vapahtajaamme kaikesta sydamestamme, kaikella voimallamme ja ymmarryksellämme vai annammeko pettää itsemme?

Niiden jumalien vaarat, joita me kohtaamme päivittäin, ovat moninaiset. Kuitenkaan asian ratkaisu ei ole huomiomme keskittäminen heikkouksiimme, vaan Jeesukselta Kristukselta tulevaan parantavaan voimaan. Jumala sanoi Joosualle: "Alkoon tämä lain kirja sinun suustasi poistuko, vaan tutkistele sitä päivät ja yöt, että tarkoin noudattaisit kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu, sillä silloin sinä onnistut teilläsi ja silloin sinä menestyt." Joosua 1:8.

Meidän silmiemme, ajatuksiemme ja sanojemme ei tule keskittyä pahuuteen, vaan siihen, mikä on pyhää. Tämä ravinto antaa meille voimaa kohdata vihollisen vaikutus.

"Sen vuoksi saatana pyrkii jatkuvasti pysyttämään ihmisen huomion poissa Vapahtajasta ja siten ehkäisemään sielun yhteyden ja kosketuksen Kristukseen. Maailman nautinnot, elämän huolet, vaikeudet ja murheet, muiden viat tai omat vikasi ja puutteesi - joihinkin tai kaikkiin näistä hän koettaa kohdistaa huomiosi. Älä anna hänen juoniensa johtaa sinua harhaan. Monet, jotka ovat todella tunnollisia ja jotka haluavat elää Jumalalle, hän liiankin usein johtaa pohdiskelemaan omia vikojaan ja heikkouksiaan, ja erottamalla heidät näin Kristuksesta hän toivoo saavuttavansa voiton. Meidän ei tulisi keskittyä omaan itseemme eikä

kantaa huolta ja pelkoa siitä tokko pelastummekaan. Kaikki tämä kaantaa sielumme pois voimamme Lahteesta. Usko sielusi hoito Jumalalle ja luota häneen. Puhu Jeesuksesta ja ajattele Jeesusta. Katke itsesi häneen. Hylkää kaikki epäily. Karkota pelkosi." TKL. s. 61.

Jeesus haluaa erottaa kansansa kaikista synnillisistä tavoista. Hän haluaa omistavansa tämän maan paalla pyhän papiston puettuna hänen vanhurskautensa viittaa. Hän haluaa valmistaa meidät iltasateen vuodattamista varten. Jumala kutsuu meitä: "Anokaa, niin teille annetaan, etsikaa niin te löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan." Matt. 7: 7.

Älä odota huomiseen. "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niin kuin teitte katkeroituksessa, vaan kehottakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: tänä päivänä, ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi." Hebr. 3: 15, 13. Tänään voimme tehdä päätöksen elää Jeesuksen kanssa ja Jeesusta varten. Aamen.

Tzvetan Petkov

Onnelinen koti

XI Vaikeudet Isovanhempien kanssa

Eräs äiti valitti; Lapseni tulee sietämättömäksi kun isovanhemmat tulevat kylään." Eräs toinen äiti kertoo; "He antavat lapsen tehdä kaikkea sellaista mitä heitä on kielletty tekemästä." He jopa yllyttävät häntä tekemään mikä on kotioloissa kiellettyä. Vähältä pitää, etteivät väitä että minä en rakasta lastani. He syöttävät hänet täyteen makeisia ja nostelevat yhteenään ylös hemmotellakseen ja hyväilläkseen häntä, eivätkä anna hänen leikkiä kaikessa rauhassa. Ymmärtämättömyydessään he antavat lapselle kaikkea mitä tämä haluaa. Jos minun pikkuiseni haluaa sen! Uskon, että he voisivat antaa vaikka palavan hellapuun tai takkapuun. Ja kaikki tämä vain, että saisivat ensimmäisen paikan hänen sydämessään, joka on avoin kaikille. Kun minä uskallan sanoa, että ei niin he nuhtelevat minua sillä perusteella, että elämä on niin kovaa ja lapsuus niin lyhyt ja sen vuoksi pitää lapsuus tehdä niin onnelliseksi mihin hintaan hyvänsä. Jos kiellän jonkun tyhmyyden, syyttävät he minua, että minä estän lapseni persoonallisuuden kehitystä." Näin valitti eräs äiti vanhemmistaan kun ei saanut heiltä viisasta apua, jota hän odotti. Vaikka äidin ja isän

vanhempain asema nuorenparin perheessä on vaikea ja arkaluontoinen tulisi heidän olla niin ymmärtäväisiä, että eivät hemmottele lapsenlastaan piloille.

Tässä täytyy olla valveilla, eikä avata ovea järjestäytymättömyydelle ja tottelemattomuudelle mikä ei edistäisi lapsen onnea. Päinvastoin se tuhoaisi sen, mitä vanhemmat yrittävät rakentaa.

Nyt ei juuri isovanhemmiksi tulleet, äidin tai isän vanhempain tule uskoa, että heidän tulee tarttua kiinni asikaisempiin kokemuksiinsa lasten kasvatuksessa ja yrittää kiertää tekemiään virheitä kun joskus silloin tällöin saavat hoitaakseen lapsenlapsiaan. Elämä on koulu, missä jatkuvasti on opittava vapautumaan minuudestaan ja itsekkyydestään. Valopilkuna vanhempain elämään kuuluu lapset, jos he ylipäättään saavat lastenlapsia.

Eräs isoäiti kirjoittaa; *”Minun lastenlasteni syntymä liikutti minua enemmän kuin omien lasteni syntymä. Lasteni ilo kaksinkertaisti minun iloni. Nyt kun elämän moninaiset tehtävät eivät vaadi kokonaan aikaani, tunnen tämän ilon arvaamattomia syvyyksiä. Vaikka minun osani on rajoitettu, mikä koskee muotoilla ja hoitaa näitä pieniä, se on kuin lahja menneeltä ajalta, minä nautin etuoikeudestani täysillä.”*

Äidin ja isän isovanhempien tehtävä ja vastuu lapsenlapsiaan kohtaan ei ole vähäinen. Heillä on toisenlainen suhde lastenlapsiin kuin lapsiinsa. Tätä tulee käsitellä vielä lähemmin. On tärkeää, että niin äidin kuin isän vanhemmat ymmärtävät uuden asemansa ja pidättäytyvät joka tilanteessa, sa antamaan neuvojaan. Heidän osansa lastenlastensa kehityksessä on rakastaa, olla avuksi ja vaikuttaa pienten kasvatukseen siinä määrin mitä heiltä pyydetään sitä tekemään. Kuten Timoteuksen isoäiti, saavat he mielellään kokemuksiensa avulla ja totuuteen lujasti kiinnittyneenä auttaa lapsenlapsiaan kehittämään lujan luonteen, mikä auttaa heitä selviämään tulevista myrskyistä.

Niin kauan kuin lapset ovat aivan pieniä on äidin ja isän isovanhempain tehtävät melko helppoja. He voivat tehdä paljon sellaista mikä sopii pienille oikein hyvin. Kun lapsi on kahden – kolmen vanha ja hänen kasvatuksensa alkaa toden teolla, silloin alkaa hyvin kriittinen aika isovanhemmille. Koskien lasten kasvatusta, ei heillä ole ehkä samanlainen käsitys mitä lasten vanhemmilla, vaikka heillä tulisi olla näin. Sillä niin pian kun lapsi taipuvaisena saa mitä haluaa huomaa mielipide eroavaisuuksia aikuisten kesken, käyttää hän niitä hyväkseen. Lapsen ei

saa olla kuitenkin aikuisten orja eikä herra.

Viisas ja kokenut isoäiti kirjoittaa; Meidän lastenlapsen tulee aina pystyä iloitsemaan siitä että pääsee tulemaan luoksemme. Heidän tulee löytää luonamme aivan kuin oman valtakunnan. Kun, tiedämme heidän tulevan, kokoamme heidän lelunsa ja kirjansa, kuvansa tunteakseen olevansa tervetulleita kuin hyvät ystävät. Itse emme esitä itseämme kasvattajina, joka kehittäisi heidän ymmärrystään ja täyttäisi heidän mielensä kaikenlaisilla tarpeellisilla taidoilla. Sen sijaan yritämme elvyttää heidän mielenkiintoansa ja älyllistä sekä moraalista arvostelukykyä. Jos me vain välittäisimme omia arvostelujamme ja näkökantojamme heille, haluamme auttaa heitä omien ponnistelujensa kautta itse saavuttaa nämä. Meille tärkeintä on, että emme” puputa” syötä heitä täyteen oppeja vaan ylläpidämme heidän intoaan hankkia tietoa ja kerätä kokemuksia.”

Edelleen hän kertoo näin; Jos omistaa pienen kesämökin maalla, voi järjestää niin että lastenlapset voivat yöpyä vintillä kun heillä on koulusta kesälomaa. Oi miten hyvin he viihtyvät sellaisella vintillä, oli sitten kuusivuotias tai kaksikymmenvuotias. Järjestä niin, että on mahdollisuus tehdä havaintoja ja löytöjä niin etteivät koskaan kyllästy. Vanhoja vaatteita, pukuja seikkailua, vanhat lastenvaunut laivoja joita he mielikuvituksissaan käyttävät kuin tukkiveneitä – kaikki virkistää heitä ihaniin unelmiin. Olkimattoja lattialla, roskaa, rikkinäisiä leikkikaluja, pöytä piirustuslehtiö ja kyniä tai liinoja, iloisissa väreissä – kaikella on käyttöä heidän leikeissään. Kruununa kaiken tämän lisäksi on kattoikkuna mistä voi nähdä mittaamattoman taivaan, puut ja linnut.... Mikä mahdollisuus onkaan sellainen vintti sateisina päivinä kun ei tiedä mitä keksisi. Jos lapset menevät vintille niin kestää kauan ennen kuin he tulevat sieltä alas. Siellä he voivat mielikuvituksen siivillä lentää arvaamattomiin korkeuksiin ja laajuuksiin. Ehkä he siellä päättävät mitä heistä on tuleva joskus aikuisina.

Liian ahtaat asunnot ja muut epäsuotuisat olosuhteet voivat etäännyttää meidät kauaksi perheihanteesta, johon sisältyy myös isovanhemmilla oma paikkansa perheyhteisössä. Heidän rakkautensa ja kokemuksensa voi siinä olla verrattomana hyötynä. Yhteys lastenlapsiin johdattaa isovanhemmat ”elämän lähteille” ja vapaus työelämän taakoista antaa mahdollisuuden vielä vanhoilla päivillään kokea todellisen onnen ajanjakson.

Taito vanhentua ja silti olla vielä nuori

Sen sijaan että olisi tasapainoinen, hyvä, rakkaudellinen, ymmärtäväinen monista ihmisistä tulee vanhoina päivinään huonotuulisia, kitsaita, itsekeskeisiä, epäileviä, itsepäisiä ja tyytymättömiä niin itsensä kuin ympäristönsä kanssa. Evankeliumi ja Jumalan armo Kristuksessa riittää muovaamaan ihmisen niin, että hän kypsyy vuosien mittaan ja myös vanhoina päivinään voisi olla iloinen, kiittollinen, rakastavainen, tasapainoinen sekä toiveikas.

Onnellinen se henkilö joka on saanut hyvän ruumiillisen kunnan perintönä ja hoitanut sitä niin, ettei ole vaurioittanut kehoaan ennen aikojaan! Hän voi iloita, että on vielä tietyssä määrin työkykyinen korkeasta iästä huolimatta. Eläminen kovin vanhaksi ei vaikuta erityisen tarkoituksen mukaiselta, jos kyse on elämästä vaikean ruumiillisen tai psyykkisen sairauden kanssa, vaikka kokemukset näyttävät, että myös vaikeasti sairaat voivat elää kovista säryistä huolimatta sekä kurjissakin olosuhteissakin.

Tietenkin voi myös vaikeasti sairas henkilö elää ja niin hyvällä elämänlaadulla kuin mahdollista suinkin on. Mietin kuitenkin miksi yritetään pidentää ihmisen kärsimyksiä *keinotekoisesti*? Eikö olisi parempi, että tutkimusten avulla keinoja ja menetelmiä joiden avulla hyvä ruumiillinen kunto sekä psyykkinen kunto voitaisiin säilyttää ihan viime hetkeen asti? Minun mielipiteeni on oikeassa kun kreikkalainen filosofi Platon on lausunut näin; ”*Elämä ei ole kallisarvoista, vaan se kaunis elämä.*”

Pääsyyinä kehon asteittaiseen murtumiseen on sen sisä-elimet, munuaiset maksa, ruuansulatuselimet, keuhkot, verenkierto toimii aina vain huonommin. Jos kehon kyky poistaa jätteet heikkenee alittuu myös sen kyky ottaa ravintoa, kehoon tulee myrkytys mikä näyttäytyy kroonisina sairauksina jotka katkeroittavat ja lyhentävät vanhojen elämän. Sopiva tapa vastustaa tätä tapahtuma-sarjaa on, että aloittaa henkilökohtaisesti suunnitellun terveellisen vegetaarisen ravinnon, missä otetaan huomioon mitä kyseinen henkilö sietää, mitkä hänen ulkoiset elinehdot ovat, missä ilmapiirissä hän elää ja mitä elintarvikkeita hänellä on käytössään. Ihmiset voivat elää vanhoiksi vaikka he eivät eläisi samalla dieetillä, josta voi päätellä että on useampia tekijöitä kuin dieetti mikä määrää kuinka vanhaksi henkilö elää. Yksi periaate on toki yhteinen melkein kaikille jotka tulevat vanhoiksi, se on ”*kohtuullisuus.*” Jokaisen,

joka haluaa tulla vanhaksi pitää varoa kohtuuttomuutta. Se koskee niin ruokaa kuin juomaa, työtä sekä urheilua.

Kun kenraali Moltkelta kysyttiin syytä hänen korkeaan ikäänsä ja kuitenkin oli niin terve (hän eli yli 90 vuotiaaksi) hän vastasi; ”*Se on kohtuullisuus kaikessa mistä minä saan kiittää pitkää ikääni.*” *Se mikä eniten ja useimmiten repii terveyttä on liiallinen kiihotus jolle hermojärjestelmä* altistetaan kulttuurin nurjan puolen tähden esim; Epänormaali elämänrytmi esim, vuorotyö ja vastaava, äkkinäinen ajan vaihtuminen, ilmasto kuten lentomatrustajat altistuu, huonot elintavat, joille yö on päivä ja päinvastoin, korvia särkevä jatkuva melu äkillisiä mielenjärkytyksiä. Monivuotiset tutkimukset todistavat, että ilomielisyys on yksi hallitsevampi luonteenpiirre useimmilla yhdeksäkymmen vuotiailla. Yleensä he ovat niitä, jotka elävät erittäin vanhoiksi ja myös ne, jotka ovat rauhallisia sekä hyvin tasapainoisia luonteen laadultaan, ne jotka elämänsä aikana kaikissa se vaihteluissa voivat säilyttää mielenrauhansa. Ei tämä silti tarkoita, että nämä ihmiset ovat kiertäneet vaikeudet ja antaneet toisten ottaa vastuun, jotka heidän olisi pitänyt ottaa hoitakseen ne tehtävät mitkä heidän oli.

Kokemukset näyttään nimittäin, että ne jotka ikääntyvät nopeammin ovat niitä jotka eivät ole valjastaneet henkisiä kykyjään sekä ruumillisia voimiaan kunnolla tai ovat kiinnostuneita vain materiaalisista esineistä. Liian rasittava ammatti tai älyllinen toimeettomuus nopeuttaa ikääntymistä. Vaikuttaa siltä kuin aivot, jotka ovat jääneet nuoriksi, niillä on kyky jakaa voimaa koko inhimilliselle elimistölle.

Kukaan ei ole tarpeeton, ketään ei siirretä syrjään ilman omaa syytä. Vanhempi henkilö, joka on oppinut taidon säilyttää henkisen joustavuuden, nauttimaan hän ei jää yksin. Hänellä on ystäviä, jotka kokoontuu hänen ympärilleen ja ilahtuvat hänen seurastaan.

Eräs kirjeenvaihtaja-nainen kertoi; ”*Hiljattain sattui niin surullisesti, että menetin erään hyvän ystävättäreni, 96 vuotiaan. Olimme hänen luonaan kun hän täytti 90.v. Hän sanoi silloin näin; ”Lapset – niin hän tapasi kutsua kaikkia, jotka olivat nuorempia kuin 80 vuotiaita—minä olen huomannut, että tulen vanhaksi, mutta minä olen lujasti päättänyt, että en tule lapselliseksi. Jos minulle sattuu, että toistan saman kertomuksen useampia kertoja samana päivänä, niin pyydän että huomauttaisitte minulle siitä. Silloin ei kenellekään olisi mitään sitä vastaan, että hän kertoisi saman asian kaksi kertaa, niin jännittävästi ja*

viihdyttävästi hän pystyi kertomaan. Se oli huvia kun sai keskustella hänen kanssaan, sillä hän oli kaunopuheinen ja hyvin perillä, siitä mitä hän puhui.

Kirjeenvaihtaja jatkoi kertomalla muutamia hyvin mielenkiintoisia yksityiskohtia ystävättären elämästä; Minä luulen, että hän saavutti tämän korkean iän, säilyttäen tallella täydellisen henkisen kirkkautensa, koska hän eli hyvin yksinkertaisesti. Hänen miehensä kuoli nuorena ja jätti vain pienen tulon. Niiden kuudenkymmenen vuoden aikana kun hän oli yksin, eihän ostanut ainoatakaan huonekalua, ei muuttanut mitään elämäntavoistaan, hänellä ei ollut suuria vaatimuksia eikä toiveita eikä kokenut raskaana työtään mitä hän teki ja niitä puutteita mitä joutui ottamaan päälleen. Hän oli joutunut läpikäymään tuskallisia kokemuksia, mutta oli ottanut ne kuin siunauksina. Hän ei asettanut omia henkilökohtaisia asioitaan etusijalle, mutta otti innolla osaa keskusteluihin jotka koskivat hengellisiä sosiaalisia, kirjallisia ja poliittisia kysymyksiä. Hänen terveytensä oli erinomainen, epäilemättä kiitos hänen sitkeytensä millä hän jatkoi henkistä toimintaansa. Kerta toisensa jälkeen hän toisti kahta ohjesääntöä, joita hän oli innokas seuraamaan; ”Juo vain vettä äläkä ota mitään huolia.” Jos haluaa olla kohtuullinen ja välittää toisista, jos on henkisesti älykäs ja toimiva, elää yksinkertaisesti sekä on iloinen mieleltään, nämä ovat sellaisia hyveitä mitkä edistävät terveyttä ja pidentävät elämää. Mikä taasen vahingoittaa ja lyhentää elämää on;

”Intohimo; onneton tapa aiheuttaa huolia itselleen kaikesta ja turhasta, kateus, voimakkaat tunnetilat, kuten viha ja kiihtyminen, jotka aiheuttavat horjuvaa itsensähillintää.”

Dr.Leopold Lichtewtz vahvistaa, että iloinen mieli ja mielenrauha vaikuttavat merkittävästi pitämään kehon terveenä. Edelleen hän sanoo, ”Ne joilla on kiinteä uskonnollinen elämäntapa, siihen mitä Raamattu sanoo esim; ihmisen syntyperästä ja Jumalan tarkoituksesta hänen elämänsä suhteen antaa ilon ja rauhan sielulle, johon eivät vaikuta ulkoiset seikat ja tapahtumat huolimatta, siitä mitä hyvänsä ne sitten ovatkin.” Tämä mitä Lichtewitz sanoo tiedemiehen ominaisuudessa on jolle, tämä vanha ystävätär rakensi elämänsä oli hänen täydellinen luottamus Jumalaan. Hän oli vakuuttunut siitä, että kaikki mitä Jumala salli oli hyväksi hänelle. Hän oli saanut nähdä miehensä, lapsensa ja lapsenlapset jättää hänet. Jäljelle jäi vain yksi veli jota hän rakasti

paljon. Kun hänkin sitten kuoli vierä muutama kyynel mutta sitten hän nousi, kuivasi kyynleet ja sanoi; ”Kaikki on hyvin, Jumala halusi sen näinja eräänä kauniina päivänä löydettiin hänet istumassa nojatuolissaan kädet ristissä vanhan Raamatun päällä”

Ilo on voima joka tulee sydäimestä. Myös keskellä suurta surua tai muuta kärsimystä voivat ihmiset saada tietää mitä ilo on, jos he huomioivat ja kiittävät Jumalaa kaikista pienistä asioista jotka auttavat heitä jaksamaan sekä voittamaan kärsimykset esim; auringonpaiste joka heti aamusta virtaa avoimesta ikkunasta ja haluaa täyttää sydämen ilolla.

Haluan lopettaa tämän luvun taidosta miten voi vanheta ja kuitenkin jäädä nuoreksi seuraavalla pyörityksellä;

1. Jos me kokemuksesta tiedämme, että rukous uskon kätenä on avoin taivaan aarrekkamioihin tulemme käyttämään sitä saadaksemme voimaa elää tasapainoista ja vähään tyytyväistä elämää.
2. Jos me uskomme, että Kristus on kuollut meidänkin puolesta ja näin maksanut hinnan meidän synneistämme, saamme silloin voimaa voittamaan syntimme.
3. Kun me sydämeistämme olemme täysin ymmärtäneet, että Herran tahto tulee täyttymään voimme apostoli Paavalin tavoin sanoa; *”Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.” Room.8:28.*
4. Rakkaus on mitä parhain lääke kaikkea kipua vastaan, ei vähintään sitä minkä näkee kaikessa ja kaikissa ja on huonoa.
5. Käyttäkäämme enemmän aikaa Jumalalle ja Raamatulle rauhoittumiselle ja itsensä tutkistelulle.
6. *Ilo kuuluu elämään, myöskin sielulliseen, jos tämä on tervettä ja vahvaa. Löydä siksi jotakin mistä sinulla todellakin on iloa.(Karl Hilty.)*
7. Tee toiset ihmiset iloisiksi niin myös oma sydämesi täyttyy ilosta.

Lopuksi ajatusiemen Peter Kleverin mukaan: Ratkaisevaa ei ole miten vanhoiksi tulemme, vaan että me kypsytymme ikuisuuteen.

XI Kaivattu Päämäärä

Monet ihmiset kaipaavat paratiisimaisia olosuhteita, jotka on menetetty synnin takia. Ennen kaikkea ne ihmiset, jotka uskovat Raamattuun ja siksi tietävät mitä ensimmäiset ihmiset menettivät tottelemattomuutensa kaipaavat paratiisia, missä ei riidat, kaikista vihollisista - kuolema ei enää hallitse. He kaipaavat autuutta, iloa, onnea, yksimielisyyttä, rakkautta ja rauhaa mitä he pelastetut saavat nauttia ikuisessa tasapainossa. Saatana ei ole ainoastaan orjuuttanut ihmisiä, jotka ovat valinneet hänet herrakseen, vaan myös Jumalan lapset saavat kärsiä määräaikaisen kuoleman synnin seurauksena. Askel askeleelta lähestymme maanpäällistä vaellustamme, kunnes esirippu menee alas elämän suuren draaman näyttämöllä. Vain muutamille on suotu vaeltaa tietä käsi kädessä perille saakka. Miten usein onkaan koti tuhottu kun toinen puolisoista on kuollut ennen aikojaan. Toisessa kodissa kuolema ottaa lapsen, jättäen tyhjän paikan ja levittää surua sekä selittämättömän kärsimyksen hunnun kodin ylle.

Jos on itse kokenut sen tai on saanut lahjan Jumalalta asettua tilanteeseen miten toiset suhtautuu saadakseen käsityksen kaikista taakoista, se ahdistus ja suoran hädän minkä monet naiset ja miehet kärsivät kun kuolema on aiheuttanut heille niin suurta sydänsurua.

Myös ne jotka ovat saaneet elää yhdessä kauan tulevat huomaamaan, että se hetki kun heidän pitää erota tulee aivan liian pian, mikä täyttää heidät syvällä surulla.

Mitä enemmän kaksi ihmistä on rakastanut toisiaan sitä enemmän he pelkäävät tämän kysymyksen edessä. Kumpi lähtee ensin? Älä silti ole huolissasi, levoton sureva ihminen! Kuolema on vain kaiken loppu täällä maan päällä. Kristuksen kautta Jumala on tehnyt mahdolliseksi meille saadaksemme uuden elämän mahdollisuuden saada paratiisi takaisin mikä menetettiin, saamme tavata rakkaitamme jotka kuolema eroitti meistä. Anna minun kertoa mitä Jumala tämä teki niin että kaikki voisi toteutua.

Tie vapauteen kulkee Golgatan yli

Vaikka Aadam ja Eeva joutuivat jättämään paratiisin, vaikka he tämän jälkeen tulisivat syömään leipänsä otsa hiessä, ei Jumala jättänyt heitä yksin heidän epätoivossaan. Tuomiossaan käärmeelle paljasti Jumala mitä hän aikoi tehdä palauttaakseen ihmisen paratiisiin.”*Ja minä panen vainon sinun ja vaimon siemenen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä*

kantapäähän.” 1. Moos. 3:15

Näissä muutamissa sanoissa lupaa Jumala, että ihminen ei kokonaan ole jätetty Saatanalle, tässä se kuvailtuna käärmeen muodossa. Ihminen saisi kyvyn haluta jotain muuta kuin hän (saatana) ja saada voimaa vastustaa häntä ja hänen kiusauksiaan. Tätä Jumala tarkoitti kun hän sanoi, että asettaisi vihollisuuden saatanan ja hänen liittolaistensa toisella puolen ja vaimon sekä hänen perillistensä välille. Taistelu hyvän ja pahan välillä ratkaistaan hyvä eduksi kun vaimon siemen (Kristus) polki rikki käärmeen pään ja tämä pisti häntä (Kristusta) kantapäähän. Tämä tapahtui Golgatalla 4000 vuotta myöhemmin, kun saatana surmasi Kristuksen, mutta hän kuoli voittajana. Saatana ei onnistunut kertaakaan saamaan Kristusta lankeamaan. Siksi hän ei pystynyt pitämään häntä haudassakaan, houlimatta sinetöidystä hautakivestä sekä sotilasvartiosta. Kiitos olkoon Kristuksen voitosta, mekin voimme voittaa. Siksi Paavali saarnasi ristiin-naulitusta Jeesuksesta; *”Me taas saarnaamme ristiin-naulittua Kristusta joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, mutta joka niille jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia on Kristus Jumalan voima ja Jumalan viisaus.” 1.Kor. 1:23-24.*

Vaiuttaa kyllin ihmeelliseltä että Jumala joka loi maailman kaikkeuden sanansa kautta. *”Tulkoon”* lunastamaan ihmiskunnan kuoleman kautta hylättynä, häväistynä, pilkattuna, kärsivänä katkerimmat tuska ja syvän pimeyden ympäröimänä.

Ulkonaisen tarkkalijan voi Golgata ja risti lähinnä vaikuttaa kuin tunnuskuvana Jumalan hylkäämänä, täydellisenä heikkoutena ja yönä. Kuitenkin se on päinvastoin. Siellä alentui Jumalan Poika, yhtä kaikkivaltias kuin Isänsä, kärsiäkseen saman häpeällisen kuoleman pahempain rikollisten kanssa, ei siksi että hän olisi syyllinen johonkin syntiin vaan hän oli ottanut päälleen kaikkien synnit ja kärsiäkseen rangaistuksen heidän edestään.

”Mutta totisesti meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” Jes.53:4,5.

Kiitos Kristuksen, hän on täyttänyt lain vaatimuksen kuuliaisuudesta ja rikkojan rangaistuksen hän voi antaa anteeksi niille, jotka uskovat hänen ansioonsa ja ottavat vastaan hänen voimansa elääkseen vanhurskasta

elämää. Ei mitkään sotavoimat, ei huippukokoukset, ei inhimilliset lait ei mitkään poliittiset ohjelmat, ei poliittiset tai ekonomiset järjestelmät voi saada muutosta parempaan ihmisten toimesta ja koko maailma, siihen voi vain Jumala vaikuttaa siltä pohjalta mitä hänen Poikansa suoritti Golgatalla. Näin hän avasi tien paratiisiin. Golgatalla Jeesus näytti, että hän rakastaa meitä. Kärsien epäinhimillistä tuskaa hän rukoilee niiden puolesta, jotka häntä kiusasivat; *”Isä, anna heille anteeksi sillä he eivät tiedä mitä he tekevät.”* Luuk.23:34.

Golgata näyttää synnin inhottavuuden, koska se vaatii niin suuren uhrin. Golgata näyttää myös mikä arvo jokaisella yksittäisellä ihmisellä on Jumalan silmissä. Jos olisi ollut yhden ainoan ihmisen pelastuksesta kyse, olisi Jeesus uhrannut itsensä hänen puolestaan. Taivas iloitsee; *Ilo taivassa on suurempi yhdestä syntisestä joka tekee parannuksen.”* Luuk.15:7

Jeesus tulee takaisin

Ennen kuin Jeesus jätti opetuslapsensa hän sanoi; *”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos niin ei olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa. Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä missä minä olen.”* Joh.14:1-3.

Kun opetuslapset kaipauksella katsoivat ylös taivaaseen minne Jeesus oli juuri noussut, saivat he lohdutusta kahdelta taivaalliselta lähettiläältä jotka vakuuttivat; *”Tämä Jeesus joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.”* Apt.1:11.

Harvat totuudet ovat niin selvästi esitetty Raamatussa kuin tämä että Jeesus on tuleva takaisin, ei kuitenkaan yhtä huomaamattomasti kuin hän tuli ensimmäisellä kerralla. Nyt hän on tuleva *”suurella voimalla ja kirkkaudella.”* Matt.24:30. *” ja kaikkien silmät saavat nähdä hänet.”* Ilm.1:7.

Kun Jeesus tulee, hän herättää kuolleet jotka elinaikanaan ottivat vastaan Jeesuksen pelastajanaan ja jotka nukkuivat siinä varmuudessa saada kaikki syntinsä anteeksi. Nämä hän yhdessä uskollisten kanssa joiden ei koskaan tarvitse maistaa kuolemaa, vie mukanaan taivaan ihanuuteen.

”Mutta me emme tahdo pitää teitä veljet, tietämättöminä siitä kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon kuuluessa ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin, sitten meidät jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.”
1.Tess.4:13-18.

Silloin kohtaavat puoliset, vanhemmat ja lapset, ystävät ja tutut, jotka kuolema oli erottanut toisistaan eivätkä he koskaan enään eroa toisistaan. Tuhannen vuotta myöhemmin tapahtuu se mistä Johannes on kirjoittanut. Ilm.21:1-5.

”Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan; Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä ja he ovat hänen kansansa ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa. Ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, ei murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt. Ja valtaistuimella istuva sanoi; Katso, uudeksi minä teen kaikki.” Ja hän sanoi; Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet.” Siellä ei ole enää syntiä, synnin alkuunpanija ja ne, jotka eivät halunneet hyötyä Jeesuksen uhrista ja armosta, eikä siellä ole kuolemaa. Ne, jotka siellä ovat rakastavat kaikkia ja tekevät niin kuin oikein on. Siksi ei ole aihetta kyneleille, se kadotettu paratiisi on löytynyt jälleen. Jos sinä pelokkaana mietit mahdollisuuttasi olla mukana siellä tai miten sinun tulee tehdä päästäksesi sinne, niin vastaus on tämä; Jumala itse on asettanut tämän päämäärän sinulle ja hän on suonut edellytyksiä niin, että sinä voit saavuttaa sen. Usko, että Jeesus on kuollut myös sinun syntiesi tähden. Tunnusta ne hänelle niin hän antaa ne anteeksi. Jätä itsesi täysin hänelle. Hän ottaa sinut kouluunsa. Jos sinä teet yhteistyötä hänen

kanssaan taipumalla hänen tahdolleen ja annat kaiken mitä hän eteesi lähettää, myös koettelemukset ja kärsimykset, vaikuttaa omaksi parhaaksesi. Näin sinä tulet sopivaksi sille paikalle jolle hän on asettanut sinut vaikuttamaan tässä elämässä ja lopullisesti sopivaksi paikan hänen ikuisessa valtakunnassaan.

Minä toivon, että kaikki jotka kärsivät ja itkevät sekavien perheolosuhteittensa tähden, kaikki lapset, joilta puuttuu kodin turvallisuus ja lämpö vain siksi, että vanhemmat eivät enää ole sovussa, vaan pakenevat meidän rakastavan Jumalan luo. Esittäkää asianne hänelle! Oppikaa hänestä, antamalla anteeksi ja unohtamalla, kantamalla toisianne rakkauden ja suvaitsevaisuuden käsivarsilla! Antakaa toisillenne mahdollisuus aloittaa alusta elääksenne yhdessä rauhassa ja yksimielisyydessä! Voitte tulla jälleen onnellisiksi. Ei liioin uskovaiset ja silti onnelliset perheet säästy kärsimyksiltä ja koettelemuksilta. Hekin kaipaavat myöskin parempaa kotia, sitä kotia jonka profeetta näki tulevan alas taivaasta. Jeesuksessa Kristuksessa, Jumalan Lampaassa, saamme toivoa, että eräänä päivänä pääsemme sinne. Yhdytkö myös sinä minun sisimpään toivomukseeni; Minä kaipaen kotiin, minä kaipaen kotiin! Aamen.

Siegmund Gutknecht, kääntänyt Olavi Ihala

VOITA EDES YKSI SIELU

»Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää?» Luuk. 15:4.

Yhdenkin sielun käännättämiseksi meidän tulee uhrata varojamme äärimmäisen paljon. Yksi Kristukselle voitettu sielu säteilee ympärilleen taivaan valoa tunkeutuen moraalisen pimeyden lävitse ja pelastaa toisia sieluja.

Jos Kristus jätti ne yhdeksänkymmentäyhdeksän etsiäkseen ja pelastaakseen kadonneen lampaan, onko meillä oikeutta tyytyä vähempään? Emmekö petä meille uskottua tehtävää ja häpäise Jumalaa, jos kieltäydymme työskentelemästä niin kuin Kristus työskenteli ja uhraamasta niin kuin hän uhrasi?

Antakaa varoitushuudon kaikua kautta koko maan. Kertokaa ihmisille,

että Herran päivä on lähellä ja tulee nopeasti yhä lähemmäksi. Älköön ketään jätettäkö ilman varoitusta. Olisimme itse saattaneet olla sillä paikalla, jolla pimeydessä olevat sieluparat nyt ovat. Saattaisimme kuulua johonkin alkukantaiseen kansaan. Koska juuri me olemme saaneet totuuden ennen muita, on velvollisuutemme julistaa sitä toisille.

Meillä ei ole aikaa hukattavana. Loppu on lähellä. Totuuden vieminen paikasta toiseen käy pian joka taholla vaaralliseksi. Herran sanansaattajien tielle asetetaan kaikkia mahdollisia esteitä, niin etteivät he voi tehdä sitä, mitä he nyt voivat tehdä. Meidän on katsottava työtämme suoraan silmiin ja edettävä hyökkäyssodassa niin nopeasti kuin mahdollista. Jumalalta saamani valon mukaan tiedän, että pimeyden voimat työskentelevät kiihkeän tarmokkaasti, ja saatana hiiviskelee salaa ympärillämme ryöstääkseen ne, jotka nyt nukkuvat, kuten susi anastaa saaliinsa. Meillä on varoitussanoma, jota voimme julistaa nyt, työ, jota voimme suorittaa nyt, mutta ennen pitkää se käy vaikeammaksi kuin osaamme aavistaakaan. Jumala auttakoon meitä pysymään valossa, työskentelemään silmät luotuina Johtajaamme Jeesukseen sekä kärsivällisesti ja kestävästi tunkeutumaan eteenpäin saavuttaaksemme voiton.

Tässä elämässämme, vaikka se onkin maallista ja synnin rajoittamaa, suurin ilo ja korkein kasvatus saadaan palvelemisesta. Ja tulevaisuudessa, kun olemme vapaat syntisen ihmisyyden rajoituksista, suurin ilo ja korkein kasvatus saadaan edelleenkin palvelemisesta...

SEURAKUNTA EI MURRU

»Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.» Matt. 16:18.

Ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, tulevat tuntemaan lohikäärmeen ja hänen joukkojensa vihan. Saatana pitää maailmaa itselleen alamaisena, ja hän onkin saanut luopiokirkot valtaansa. On kuitenkin pieni ryhmä, joka vastustaa hänen ylivaltaansa. Jos hän saisi tämän ryhmän pyyhityksi pois maan päältä, hänen voittonsa olisi täydellinen. Kuten hän ohjaili pakanakansoja tuhotakseen Israelin, hän on lähitulevaisuudessa herättävä maan pahat voimat tuhotakseen Jumalan kansan. - - Heidän ainoa toivonsa on Jumalan armo; heidän ainoa puolustuskeinonsa rukous.

Koettelemukset, jotka tulivat Israelin kansan osaksi Esterin päivinä,

eivät olleet pelkästään tuolle ajalle ominaisia. Viimeisten päivien tapahtumia katsellessaan ilmestyksen saaja julisti: »Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus» (Ilm. 12: 17). Jotkut niistä, jotka nyt elävät maan päällä, näkevät näiden sanojen toteutuvan.

Saatanan viha kasvaa, kun hänen aikansa on loppuillaan, ja hänen petos- ja tuhotyönsä saavuttaa huippunsa ahdistuksen aikana.

Saatana käyttää ihmeitä pettääkseen ihmisiä; hän ottaa käyttöön kaikki voimansa. Seurakunta saattaa näyttää murtuvan, mutta se ei murru. Se kestää, ja Siionissa vielä olevat synnintekijät seulotaan pois; akanat erotetaan kallisarvoisesta vehnästä. Tämä on kauhea, mutta välttämätön koetus. Vain ne, jotka ovat voittaneet Karitsan veren ja oman todistuksensa kautta, saavat kuulua uskollisten joukkoon, jota ei synty tahraa ja jonka suussa ei kavaluutta ole.

Jumala on ilmoittanut, että vaikka äiti unohtaisi rintalapsensa, »minä en sinua unhot». Jumala ajattelee lapsiaan hellästi huolehtien, ja hänellä on edessään muistikirja, ettei hän koskaan unohtaisi yhtäkään lapsistaan.

Maranata 31, 34.

Kevätjuhlat Suomessa

Kirgistanista

-Ilmoituksia-

9-11.08.2024 Kesäjuhlat

“Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: ”Menkäämme Herran huoneeseen.” Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem; sinä Jerusalem, rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen,” Ps. 122:1-3

Sydämellisesti tervetuloa!

